

Non enim qui quomodocunque se habet digitus, animalis est: sed æquiuocus, qui motuus est. Quædam verò simul, quæcunque principales, & in qua prima, ratio & substantia: vtruta, si hæc cor, aut cerebrum est: nihil enim differt, vtra talis sit. Homo verò, & equus, & quæ ita se habent, in singularibus sunt. Vniuersale verò substantia non est, sed totum quiddam ex hac ratione & hæc materia tanquam vniuersali: singulare verò ex vltima materia, iam Socrates est: & de cæteris, similiter. Pars itaque etiam speciei est (speciem autem dico, quod quid erat esse) & ipsius totius, quod ex speciei, & ipsa materia est: sed rationis partes, quæ speciei solum sunt: ratio verò, est ipsius vniuersalis Circulo nanque esse & circulus, & animæ & anima, idem est. Totius verò vt circuli huius, & singularium alicuius sensibilis, aut intelligibilis (dico autem intelligibiles quidem, vt mathematicos: sensibiles verò, vt æneos, & ligneos) horum, inquam, non est definitio, sed intellectio, aut sensu cognoscuntur. Cum verò abeant ab actu, non est manifestum vtrum sint aliquando, an non sint: tamen semper dicuntur, & cognoscuntur vniuersali ratione: materia verò per seipsam incognita. Materia verò, quædam sensibilis, quædam intelligibilis. Sensibilis quidem, vt æs, & lignum, & quæcunque mobilis materia: intelligibilis verò, quæ in sensibilibus existit, non prout sensibilia, vtruta ipsa mathematica. De toto igitur, & parte, ac priore & posteriore, quomodo se habeant, dictum est. Ad interrogationem verò necesse est occurrere, cum quis interrogaret, vtrum rectus, & circulus, & animal priora, an in quas diuiduntur, & ex quibus sunt, partes, quod non simpliciter. Nam etiam si animal est, aut animatum, aut vnumquodque, aut vniuersiusque, & circulus circulo esse & rectus recto esse, substantia quoque recti, aliquid quidem & aliquo posteriori dicendum est, vtruta iis, quæ in ratione, & aliquo recto: etenim qui cum materia æneus rectus, & qui in singularibus lineis: qui verò absque materia, iis quidem quæ in ratione sunt, posteriori partibus vtruta, quæ in singulari sunt, prior est. Simpliciter autem non est dicendum: & si diuersa est, & non est anima animal, sic etiam quædam dicendum, quædam non dicendum, vt dictum est.

Aὐτὴ γὰρ ὁ παύτως ἔχον δάκτυλος, ἢ ζώου ἀλλ' ὁμώνυμος ὁ πίνυσις. ἐντα ἕξ ἀμα ὅσοι κύρια, καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν λόγων καὶ τῶ οὐσία, ὅτι εἰ τῶτο κερδία ἢ ἐγκέρδοχος. διαφέρει γὰρ οὐδὲν πότερον τοιοῦτον. ὁ δ' αὖθις ἄρως καὶ ὁ ἴππος καὶ τὰ οὕτως, ὅτι ἴσθ' κερδ' ἔκαστα. κερδίου ὅτι ἐστὶν οὐσία, δηλ' αὖθις σιωλόν τι ἐκ τοῦ δι τῶ λόγου, καὶ τινος τῆς ὕλης, ὡς κερδίου κερδ' ἔκαστον δ' ἐκ τῆς ἐκείτης ὕλης ὁ Σωκράτης ἢ δὴν ὅτι ὅτι ἴσθ' ἀμῶν ὁμοίως. μέγας μὲν οὐδ' ὅτι καὶ τῶ εἶδος (εἶδος ἢ λέγω τὸ τί μὲν εἶ) καὶ τῶ σιωλόου τῶ ἐκ τῶ εἶδος καὶ τῶς ὕλης αὐτῆς δηλ' τῶ λόγου μέρη, τὰ τῶ εἶδος μόνον ἔστιν ὅ ὅ λόγος ὅτι τῶ κερδίου. τὸ γὰρ κύκλος εἶ) καὶ κύκλος, καὶ ψυχὴ εἶ) καὶ ψυχὴ, τὸ αὐτὸ. τῶ δ' σιωλόου ἢ δὴ, ὅτι κύκλου τοῦδ' ἴσθ' κερδ' ἔκαστα τιν' ὅ, ἢ αἰδητῆ ἢ νοητῆ (λέγω ἢ νοητῶν μὲν, ὅτι τῶν μαθηματικῶν αἰδητῶν ὅ, ὅτι τῶν χαλκῶν καὶ ξυλῶν) τοῦτων ὅ δὴ ἐκ ἐστὶν ὀρεσμοὺς, δηλ' μὲν νοήσεως ἢ αἰδησεως γνωρίζονται, ἀπελθόντας ὅ ἐκ τῆς ἐπιπελάειας, οὐ δὴλον, πότε ὅτι ποτέ εἰσιν, ἢ ἐκ εἰσιν, ἀλλ' αἰεὶ λέγονται καὶ γνωρίζονται τῶ κερδίου λόγῳ ἢ δ' ὕλη ἀγνωστος κερδ' αὐτῶν. ὕλη ὅ ἢ μὲν αἰδητῆ ὅτιν, ἢ ὅ νοητῆ αἰδητῆ μὲν, ὅτι χαλκῶς, καὶ ξυλῶν, ἢ ὅση κενητῆ ὕλη νοητῆ ὅ, ἢ ἐκ τῆς αἰδητῆς ὑπαρχουσα, μὴ ἢ αἰδητῆ, ὅτι τὰ μαθηματικῶν. πῶς μὲν οὐδ' ἔχει πῶς ὅλου καὶ μέγας, καὶ πῶς ὅ ποστέρου καὶ ὑστέρου, εἰρηται. πῶς ὅ τῶ ἐροσσησιν αἰδητῆ ἀπαντῶν, ὅταν τῆς ἐροσῆ, πῶτερον ἢ ὀρδη καὶ κύκλος, καὶ τὸ ζῶον ποστέρον, ἢ εἰς ἀδιαιρουῦται, τὰ ἕξ ὅν εἰσι τὰ μέρη, ὅτι οὐκ ἀπλῶς. εἰ μὲν γὰρ ὅτι καὶ ἢ ψυχῆ ζῶον, ἔμψυχον ἢ ἔκαστον, ἢ ἐκέρδ' ἢ οὐκύκλος τῶ κύκλος εἶ), καὶ ἢ ὀρδη τῶ ὀρδ' ἢ εἶ), καὶ ἢ οὐσία τῆς ὀρδης, τί μὲν, καὶ τί τιν' ὅ, φαιτῶν, ὅτι ἴσθ' ἐκ τῶ λόγου, καὶ τιν' ὅ ὀρδης. καὶ γὰρ ἢ μὲν τῆς ὕλης ἢ χαλκῆ ὀρδη, καὶ ἢ ἐκ τῆς γραμματῆς τῆς κερδ' ἔκαστα. ἢ δ' αἰεὶ ὕλης, ἴσθ' μὲν ἐκ τῶ λόγου ὑστέρα, ἴσθ' δ' ἐκ τῶ κερδ' ἔκαστα μορίων ποστέρα. ἀπλῶς δ' οὐ φαιτῶν. εἰ δ' ἔτετα καὶ μὴ ὅτιν ἢ ψυχῆ ζῶον καὶ οὕτω τὰ μὲν φαιτῶν, τὰ δ' οὐ φαιτῶν, ὡς πῶς εἰρηται.

Κιφδῶρον